

IICCR a început demersurile pentru elaborarea acestui proiect de lege în timpul mandatului Guvernului Tăriceanu. Aceste demersuri nu au găsit înțelegerea și susținerea necesară nici pe timpul Guvernului amintit – la nivelul Direcției juridice a Guvernului și al Cancelariei primului ministru (șef, Dorin Marian) – și nici pe timpul Guvernului Boc, în special la Secretariatul general al Guvernului (secretar general Daniela Nicoleta Andreescu, fostă consilieră de stat a președintelui Traian Băsescu), cum se poate constata inclusiv din materialul postat după textul proiectului de lege.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind pensiile unor responsabili ai regimului comunist implicați în acte de represiune pe motive politice

Parlamentul României adoptă prezenta Lege:

Art. 1

Prezenta lege reglementează sistemul de pensii acordate pentru perioada 1945-1989 unor responsabili ai regimului comunist implicați în acte de represiune pe motive politice, prin care s-au comis abuzuri împotriva persoanelor și au fost suprimate sau îngrădite drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Art. 2

În sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

- a) activist de partid – membru al Partidului Muncitoresc Român și al Partidului Comunist Român care s-a consacrat exclusiv muncii din această organizație și a avut sarcini precis delimitate și retribuite în cadrul aparatului de partid;
- b) organ al securității statului – ofițeri, subofițeri, angajați civili, definiți în baza Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, care au activat în cadrul Securității, Ministerului de Interne și Direcției Generale a Penitenciarelor, indiferent de statutul lor actual;
- c) magistrat – judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți, definiți în baza Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Art. 3

(1) Cuantumul pensiilor ofițerilor, subofițerilor și angajaților civili ai Securității, Ministerului de Interne și Direcției Generale a Penitenciarelor condamnați definitiv pentru acte de represiune pe motive politice, prin care au

fost comise abuzuri împotriva persoanelor și au fost suprimate sau îngrădite drepturi și libertăților fundamentale ale omului se stabilește la nivelul salariului de bază minim brut pe țară.

(2) Stabilirea în acest mod a cuantumului pensiilor se face, începând cu luna următoare celei a hotărârii judecătorești. Hotărârea judecătorească se comunică de către instanța de judecată Casei de Pensii, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a acesteia.

(3) Sumele rezultate din diferența dintre cuantumul vechi și cel nou al pensiilor se redistribuie pentru creșterea corespunzătoare a cuantumului pensiilor victimelor abuzurilor comise de persoanele condamnate în conformitate cu prevederile alin. (1) sau al soțului supraviețuitor al acestora.

Art. 4

(1) Cuantumul pensiilor ofițerilor, subofițerilor și angajaților civili ai Securității, Ministerului de Interne și Direcției Generale a Penitenciarelor din perioada 1945-1989 care au fost declarați lucrători sau colaboratori ai organelor de Securitate, potrivit reglementărilor legale cu privire la accesul la propriul dosar și desconspirarea Securității, se stabilește la nivelul de 1,5 din salariul de bază minim brut pe țară.

(2) Stabilirea în acest mod a cuantumului pensiei se face începând cu luna următoare celei a datei publicării hotărârii judecătorești irevocabile în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Hotărârea este comunicată Casei de pensii de către Colegiul CNSAS în termen de 30 de zile de la publicare.

(3) Hotărârile judecătorești pronunțate de instanțele competente și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, până la adoptarea prezentei legi, vor fi comunicate Casei de pensii în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia.

Art. 5

(1) Cuantumul pensiilor fostilor activiști ai Partidului Comunist Român și magistraților din perioada 1945-1989, condamnați definitiv pentru acte de presiune pe motive politice prin care au fost comise abuzuri împotriva persoanelor și au fost suprimate sau îngrădite drepturi și libertăți fundamentale ale omului se stabilește la nivelul salariului de bază minim brut pe țară.

(2) Stabilirea în acest mod a cuantumului pensiilor se face, începând cu luna următoare celei a hotărârii judecătorești definitive. Hotărârea judecătorească se comunică de către instanța de judecată Casei de pensii, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a acesteia.

(3) Sumele rezultate din diferența dintre cuantumul vechi și cel nou al pensiilor se redistribuie pentru creșterea corespunzătoare a cuantumului pensiilor victimelor abuzurilor comise de persoanele condamnate în conformitate cu prevederile alin. (1) sau al soțului supraviețuitor al acestora.

Art. 6

(1) Cuantumul pensiilor fostilor activiști ai Partidului Comunist Român și magistraților, din perioada 1945-1989, care au fost declarați lucrători sau colaboratori ai organelor de Securitate, potrivit reglementărilor legale cu privire la accesul la propriul dosar și desconspirarea Securității, se stabilește la nivelul de

1,5 din salariul de bază minim brut pe țară.

(2) Stabilirea în acest mod a cuantumului pensiei se face în conformitate cu prevederile alin. (2) și (3) ale articolului 4.

Art. 7

Ministerul Economiei și Finanțelor va emite, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi norme de aplicare a acesteia.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

**Presedintele
Camerei Deputaților,
Bogdan Olteanu**

**Presedintele Senatului,
Nicolae Văcăroiu**

Secretariatul General al Guvernului

Doamnei Daniela Nicoleta Andreescu
Secretar general al Guvernului

Cu privire la „obiecțiile pe fond” ale SGG referitoare la proiectul de **Lege privind pensiile unor responsabili ai regimului comunist implicați în acte de represiune pe motive politice**, pe care IICCR vi l-a înaintat la data de 16 martie 2009, facem următoarele precizări:

1. Proiectul de Lege al IICCR a avut și are ca obiect stabilirea pensiilor unor „responsabili ai regimului comunist implicați în acte de represiune pe motive politice”, în principal ale fostelor cadre militare aparținând Ministerului de Interne (Securitate, Penitenciare etc).

În acest context, este complet inexactă și nesusținută prin indicarea vreunui act normativ afirmația SGG în conformitate cu care dreptul la pensie al acestor persoane „este un drept câștigat nu ca urmare a felului muncii depuse ci ca urmare a plății contribuției de asigurări sociale”.

Contrar acestei afirmații, „dreptul la pensie” al persoanelor vizate era un „drept la pensie militară de stat”, stabilit, „în raport de activitatea și contribuția adusă la întărirea capacității de apărare a patriei” – în conformitate, de exemplu, cu art. 1 alin. (1) din Decretul Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România nr. 214/1977 privind pensiile militare de stat. Așadar, acest drept („câștigat” de foștii agenți ai Poliției politice comuniste, în formularea SGG) era stabilit chiar „ca urmare a felului muncii depuse” – și în raport cu „contribuția adusă la întărirea capacității de apărare a patriei”. Iar ce însemna „contribuția adusă la întărirea capacității de apărare a patriei” de către agenții Poliției politice comuniste au probat indubitabil și cu prisosință cercetările istorice din ultimii douăzeci de ani, inclusiv cele menționate în Raportul Comisiei prezidențiale pentru analiza dictaturii comuniste din România, pe baza cărora Președintele României a condamnat regimul comunist, în decembrie 2006, ca fiind „ilegitim și criminal”.

Este inexact că dreptul la pensie al acestor persoane a fost „câștigat ca urmare a plății contribuției de asigurări sociale”. Fondurile din care se plăteau – și se plătesc și astăzi – aceste pensii de lux nu au fost constituite din „contribuția de asigurări sociale” ale foștilor agenți ai Poliției politice comuniste, ci s-au plătit și se plătesc din buzele contribuabilului de rând – „din bugetul statului prin Ministerul Apărării Naționale și Ministerul de Interne” (art. 4 din același Decret al Consiliului de stat). În aceste condiții, cuantumul pensiei nici nu putea să fie stabilit, așa cum ar fi fost firesc, în funcție de contribuția acestor persoane la fondul de asigurări sociale, ci, redăm din același Decret al Consiliului de Stat (art. 1 alin. 2), „în funcție de numărul anilor serviți în cadrele permanente și retribuția tarifară.”

Reglementări similare în materia „dreptului de pensie” al foștilor agenți ai Poliției politice comuniste sunt și cele anterioare Decretului Consiliului de Stat nr. 214/1977 – a se vedea, de exemplu, Decretul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române nr. 293/1959 privind reglementarea drepturilor de pensie ce se acorda ofițerilor și subofițerilor.

„Pensiile militare de stat”, salarizarea și alte numeroase asemenea „drepturi” acordate agenților Poliției politice comuniste s-au constituit într-un sistem de privilegii profund injust și discriminator în raport cu situația cetățenilor de rând. În consecință, inițiativa IICCR nu constituie un act de „discriminare”, astfel cum SGG susține nejustificat, ci un demers care urmărește să facă echitabil „dreptul la pensie” al foștilor agenți ai poliției politice comuniste, în raport inclusiv cu responsabilitatea care le revine acestora pentru gravele încălcări ale drepturilor și libertăților fundamentale ale concetățenilor lor.

Din considerentele de mai sus, rezultă că este de asemenea total gratuită și nejustificată critica pe care SGG o aduce inițiativei IICCR, care ar fi „neconstituțională prin prisma prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea în drepturi, potrivit cărora „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

2. Din considerentele de mai sus, IICCR consideră că inițiativa sa legislativă nu ridică probleme de constituționalitate în raport cu dispozițiile legii fundamentale referitoare la egalitatea în drepturi, fără discriminări, a cetățenilor nici în situația pensiilor acelor responsabili ai regimului comunist implicați în acte de represiune pe motive politice care au contribuit la fondul de asigurări sociale. Avem în vedere, cu titlu de exemplu, situația activiștilor Partidului Comunist Român condamnați irevocabil pentru acte de represiune pe motive politice prin care au fost comise abuzuri împotriva persoanelor și au fost suprimate sau îngădite drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Pentru activitatea lor în susținerea unui regim ilegal și criminal și de îngădire a drepturilor și libertăților cetățenești, aceste persoane au beneficiat de salarii foarte mari (și de pensii în raport cu cuantumul acestora), prin care au fost recompensate în mod profund inequitabil pentru misiunile josnice pe care le-au îndeplinit.

4. Critica adusă art. 4 alin. (1) din proiectul de Lege (un „nonsens” ca formulare, respectiv o „ipoteză abuzivă” – pentru că îi vizează pe cei care „au fost declarați lucrători sau colaboratori ai organelor de Securitate”) este nepertinentă, total gratuită și de natură să ridice semne de întrebare cu privire la motivația obiecțiilor aduse inițiativei IICCR. Textul proiectului IICCR se conformează definițiilor și terminologiei utilizate de reglementarea specială în materia definirii „lucrătorilor” și „colaboratorilor” Securității – OUG nr. 24/2008 (a se vedea, de exemplu, art. 2 lit. a și b), act normativ la care proiectul de Lege al IICCR a făcut în mod explicit trimitere în textul precizat.

5. Nu constituie obiect al reglementării unui act normativ precum cel inițiat de către IICCR stabilirea instanței de judecată competentă să judece plângerile cu privire la actele de represiune pe motive politice săvârșite de către responsabili ai regimului comunist.